

Arrest

nr. 265 224 van 10 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Eritrees staatsburger te zijn van Tigrinya origine. U bent geboren in Adi Abraham maar opgegroeid in Assab. Nadat u uw elfde graad had afgemaakt bleef u enige tijd thuis, maar vervolgens diende u alsnog een militaire training te volgen, u volgde deze in Ghindae. U volgde een training van twee maanden en kon vervolgens uw universitaire studies aanvatten. In 2003 ging u naar de universiteit in Asmara. U studeerde er politieke wetenschappen en internationale betrekkingen. U studeerde af in 2008 en werd vervolgens toegewezen aan het ministerie van Buitenlandse Zaken. U werkte er op de onderzoeksdesk in de afdeling van de Hoorn van Afrika. U deed onderzoek naar de relaties tussen Ethiopië en Eritrea en de politieke ontwikkelingen in de Hoorn van Afrika.

U publiceerde hier verschillende artikelen over. U werkte er onder T. Y.. Sinds 2010 werkte u eveneens als een onafhankelijke onderzoeker voor de regerende partij PFDJ. U schreef artikelen voor hen tegen betaling. In 2014 bent u in Adi Quala gehuwd met S.. Jullie hebben geen kinderen samen. U verklaart dat uw vrouw legaal Eritrea verliet naar Djibouti en op het moment van het tweede persoonlijk onderhoud in Ethiopië verblijft. Uw overste, T. Y., werd opgepakt in november 2016. Hij werd ervan beschuldigd informatie te lekken. Begin december 2016 werd ook u opgepakt, u werd beschuldigd hierbij met hem samen te werken. U werd eveneens beschuldigd een niet-patriottisch antwoord te hebben geformuleerd op een Ethiopisch boek van ene dokter Y. waarin de kwestie van Assab wordt behandeld. U werd drie dagen vastgehouden en vervolgens terug vrijgelaten. Zij droegen u op met niemand over deze arrestatie te spreken. Onmiddellijk daarna besloot u het land te verlaten. U verliet Eritrea in december 2016. U ging samen met uw vrouw naar Adi Quala, vanwaar een neef u de weg wees naar de Ethiopische grens. U stak te voet de grens met Ethiopië over. U verbleef vervolgens negen maanden in Addis Abeba alvorens uw reis verder te zetten. U reisde via Soedan en Libië en over de Middellandse Zee naar Italië. Uiteindelijk reisde u verder naar België, waar u op 16 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele identiteitskaart neer. Deze werd u per post opgestuurd vanuit Ethiopië, u legt ook de enveloppe neer waarin u deze heeft ontvangen. U legt eveneens enkele van uw artikelen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van valse beschuldigingen en uw illegaal vertrek uit het land. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en bijgevolg evenmin aan uw illegaal vertrek.

U weet niet aan te tonen enige problemen te hebben gekend in Eritrea die aanleiding zouden hebben gegeven tot een illegaal vertrek uit het land. U verklaart gearresteerd te zijn geweest in navolging van de arrestatie van uw overste, T. Y., die op zijn beurt werd beschuldigd informatie te hebben gelekt. U verklaart verder vervolging te zullen kennen in Eritrea om wille van de arrestatie van uw overste, aangezien hij u steeds beschermde en er voor zorgde dat u geen problemen kreeg wanneer u een afwijkende mening formuleerde. U slaagt er echter niet in aan te tonen omwille van uw werk of uw banden met uw overste geviseerd te zijn geweest en bijgevolg toont u evenmin aan dat een illegaal vertrek uit het land noodzakelijk voor u was.

In de eerste plaats blijkt nergens uit uw verklaringen of neergelegde documenten dat u er een kritische mening tegenover de Eritrese overheid op na hield en om die reden geviseerd zou kunnen worden. Zo zijn de artikelen die u neerlegt zijn allerminst kritisch tegenover het beleid van Eritrea. Waar u verklaart de geschiedenis neutraal te brengen (notities persoonlijk onderhoud dd 01.10.2020b(verder CGVS I) p.16) blijkt dit niet uit de door u neergelegde artikelen, waar u Ethiopië voorstelt als een invasieve mogendheid. U heeft het over de drang van Ethiopië om Eritrea in te nemen en wijt dit verlangen aan fouten binnen hun onderwijssysteem. Uw woordgebruik is daarbij allerminst kritisch of in strijd met de geldende zienswijze binnen de Eritrese overheid te noemen. U benoemt Ethiopiërs als ‘expansionisten’ die op termijn Eritrea opnieuw willen innemen, maar geeft aan dat zij er niet in zullen slagen deze droom te verwezenlijken zolang het Eritrese leger sterk en georganiseerd blijft. U geeft aan dat zij een inferieure mentaliteit kennen en verwijt Ethiopische historici de geschiedenis te verdraaien en te manipuleren. Dit kan allerminst beschouwd worden als een mening die het Eritrese regime niet zou ondersteunen, maar klinkt veeleer als propaganda om het huidige

regime en de daarmee gepaard gaande legerdienst in stand te houden. **Ook uw verklaringen doorheen de persoonlijke onderhouds voor het Commissariaat-generaal wijzen evenmin op een dissidente mening.** U schetst Ethiopië consequent als de vijand die er op uit is de hegemonie over de regio te verwerven (CGVS I p.13 en p.17). **Ook uit uw Facebookposts – waarvan enkele toegevoegd aan het administratief dossier – blijkt niet dat u zich zou afkeren van het Eritrese regime.** U post verschillende berichten van de Eritrese minister van Informatie en artikelen en video's van de president, zonder hier enige kritische noot bij te vermelden. **Het meest overtuigende argument hierbij is het feit dat u ook voor de regerende partij actief was.** Sinds 2010 tot aan uw vertrek uit het land zou u artikelen voor hen hebben geschreven. Zij contacteerden u daarbij met de vraag om over bepaalde onderwerpen verder onderzoek te voeren. De laatste keer dat zij u vroegen onderzoek te voeren was zo'n vier maanden voor uw vertrek uit het land (notities persoonlijk onderhoud dd 08.02.2021 (verder CGVS II) p.15). Het gegeven dat zij u contacteerden om onderzoek voor hen te voeren toont ontegensprekelijk aan dat zij vertrouwen in u stelden en u niet bekend stond als iemand die er meningen op na hield die niet geapprecieerd werden binnen de partij.

Ten tweede weet u ook niet te overtuigen over de manier waarop u problemen zou hebben gekend omwille van uw zogezegde afwijkende mening. U weet niet aan te geven welke uitspraken of meningen u precies verweten zouden kunnen worden. Wanneer u gevraagd wordt naar concrete gevallen waarbij uw overste diende tussen te komen omdat uw werk niet in goede aarde viel weet u niets aan te brengen. U geeft aan dat er censuur werd opgelegd maar kan geen enkel geval duiden waarbij uw werk werd gecensureerd. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd blijft u uiterst vaag en tracht u de vraag zelfs te ontwijken. Er werd u tot viermaal toe gevraagd naar een voorbeeld waarbij uw werk gecensureerd werd of momenten waarbij uw overste diende tussen te komen om u te beschermen. Telkens verwijst u enkel naar de algemene praktijk van censuur en dat bepaalde ideeën niet in goede aarde vallen. Hiermee geen enkel concreet voorbeeld aanhalend van enige tekst die u zou geschreven hebben die tegen de gangbare ideeën zou ingaan. U haalt geen enkel concreet element aan wanneer u wordt gevraagd of u reeds problemen kende tijdens uw werk (CGVS I p.24-25). Het enige wat u weet aan te halen is enige commentaar op het feit dat Eritrea uit de Afrikaanse Unie stapte. Dit commentaar kadert u echter ook binnen een vrees dat Ethiopië het land zou kunnen overheersen. Bovendien dateert dit reeds van 2009 à 2010 (CGVS II p.14), zodoende meer dan vijf jaar vooraleer u besloot het land te verlaten. **U weet zelfs niet te verduidelijken hoe u heeft ervaren dat mensen afstand van u zouden hebben genomen omwille van uw houding tegenover het regime (CGVS II p.10).** U blijft steken in uiterst vage en algemene verklaringen zonder dit enigszins op uw eigen persoon te betrekken of enige eigen ervaringen ter sprake te kunnen brengen. Dit terwijl de dossierbehandelaar u verschillende keren aanmoedigt dit te concretiseren. U wordt gevraagd hoe u dit persoonlijk merkte, concrete eigen ervaringen te beschrijven en te verduidelijken waar u naar verwijst wanneer u het over 'kleine dingen' heeft die u opmerkte. Ondanks het feit dat u op het belang wordt gewezen dit zoveel mogelijk te concretiseren slaagt u er niet in concrete ervaringen te beschrijven (CGVS II p.10-11). Uiteindelijk verwijst u louter naar schertsende opmerkingen en discussies onder collega's (CGVS II p.11-12). Zodoende kan u die zogezegde negatieve feedback die u verklaart te hebben gekend allerminst duiden. **U weet eveneens niet aan te geven sinds wanneer van u werd gedacht dat u er andere meningen op na hield dan deze toegestaan door de partijlijn en u bijgevolg in de gaten zou zijn gehouden.** Wanneer u wordt gevraagd sinds wanneer negatief over u werd gepraat en er geroddeld werd slaagt u er niet in dit aan te geven. Ook deze vraag wordt u verschillende keren herhaald zonder dat u daarbij inzicht biedt in uw situatie (CGVS II p.12). U geeft daarbij aan dat het erger werd mettertijd, maar ook hier weet u niet de vinger te leggen op wat er dan net voor zorgde dat het erger werd (CGVS II p.12). **Evenmin weet u aan te tonen wie van uw kantoor enige geruchten over u verspreidde.** U beweert dat iemand van het kantoor u beschuldigde maar heeft ook hier geen vermoeden van wie dit zou kunnen zijn. U verklaart dit onmogelijk te kunnen weten. Over uw collega's verklaart u vaagweg dat ze als een groep uw vijand zijn (CGVS I p.26). Ook al is het welgekend dat binnen de Eritrese maatschappij spionage vaak voorvalt, het valt binnen de verwachtingen dat u uw eigen ervaringen hiermee concreter zou kunnen duiden. Hierbij is het des te opmerkelijker dat u vervolgens beweert dat deze negatieve opmerkingen via de president zelf werden geformuleerd (CGVS II p.12). Wat u bovendien voordien evenmin aangaf. Wanneer u een eerste keer werd gevraagd van wie u precies commentaar te horen kreeg, verwees u naar andere collega's of naar uw directe oversten (CGVS I p.11), om dus pas tijdens het tweede onderhoud aan te geven dat die feedback eveneens afkomstig was van de president. Van opmerkingen van deze omvang kan dan ook verwacht worden dat u ze beter zou kunnen duiden. De vaststelling dat u daar niet in slaagt ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaring in een negatief daglicht te zijn gesteld.

Ten derde verklaart u dat uw overste u steeds kon beschermen, maar weet u niet aan te geven bij welke gelegenheden en op welke manier hij u een hand boven het hoofd zou hebben gehouden. Wanneer u wordt gevraagd hoe uw overste u precies kon beschermen komt u niet verder dan te duiden dat hij gelooft in de vrijheid van meningsuiting en van onderzoek en dat hij vrij van geest is. U geeft aan dat hij machtig is en zijn verantwoordelijkheid opneemt. Als u een fout maakt zou hij de verantwoordelijkheid op zich nemen waardoor u geen angst kende (CGVS I p.14 en p.24). Hiermee op geen enkel moment concreet aangevend welke stappen hij hiertoe diende te ondernemen. U weet evenmin aan te geven of uw overste voordien al problemen kende omdat hij het voor u opnam of omwille van zijn ingesteldheid en lakser houding tegenover zijn onderzoekers (CGVS I p.24). U verklaart verder dat er waarschuwingen werden gegeven wanneer men iets schreef wat de overheid niet zinde. U zou echter nooit een dergelijke waarschuwing hebben ontvangen en evenmin weet u te verduidelijken of uw overste al dan niet dergelijke waarschuwingen heeft ontvangen (CGVS II p.9). Gezien u verklaart dat enkel door zijn ingrijpen u in staat was uw werk in alle vrijheid uit te voeren zonder daar enige problemen door te kennen (CGVS I p.24), is het uiterst opmerkelijk dat u helemaal niet op de hoogte zou zijn of en welke stappen hij diende te ondernemen om die vrijheid voor u te garanderen. U weet daarbij evenmin aan te geven of anderen van uw collega's gelijkaardige vragen werden gesteld of eveneens problemen hebben gekend.

Ten vierde draagt ook uw zeer beperkte kennis over de problemen die uw overste zou hebben gekend er toe bij dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring hier persoonlijk door in de problemen zijn geraakt. U verklaart dat hij er van werd beschuldigd te lekken naar Amerikaanse diplomaten. U weet hier echter niets meer over, u weet niet over welke informatie dit mogelijks kan gaan (CGVS I p.24). Aangezien u verklaart hier zelf om gearresteerd te zijn geweest en ondervraagd te zijn geweest met betrekking tot uw overste is het opmerkelijk dat u hier niet meer informatie over te weten zou zijn gekomen. U verklaart slechts dat hij valselijk beschuldigd zou zijn geweest omdat hij de onderzoekers onder zich de vrijheid schonk om vrij onderzoek te voeren (CGVS I p.24). Echter, zoals hierboven reeds aangetoond, weet u niet te verduidelijken op welke manier hij deze vrijheid zou beschermd hebben. Evenmin weet u of uw overste hier voordien ooit al enige problemen door kende (CGVS I p.24). U slaagt er dan ook niet in om ook maar een begin van antwoord te bieden op de vraag wat er gebeurde dat de houding van de overheid tegenover zowel u als uw overste veranderde zodat jullie beiden werden opgepakt (CGVS I p.26-27 en CGVS II p.13). Opnieuw pas na verschillende keren hierop te hebben aangedrongen verklaart u dat uw overste rechtstreeks beschermd werd door een minister (CGVS I p.26-27). Dat deze vraag u acht keer diende gesteld te worden vooraleer u nog maar een begin van verklaring biedt wijst er dan ook opnieuw op dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering gevisieerd te zijn geweest. Bovendien weet u ook dit antwoord niet te verduidelijken. Opnieuw wordt u driemaal de vraag gesteld wat er voorviel dat uw overste geen beroep meer kon doen op de bescherming van deze minister, opnieuw zonder dat u op deze vraag ingaat of er enig antwoord op verschaft.

Bovendien dient er eveneens op te worden gewezen dat u werd vrijgelaten nadat na onderzoek geconcludeerd diende te worden dat er niets tegen u in te brengen viel. U verklaart dat uw verklaringen gecontroleerd werden maar dat u vervolgens diende vrijgelaten te worden omdat zij niets bezwarends tegen u vonden (CGVS I p.23 en CGVS II p.8). U verklaart dat ze wisten dat ze verkeerd waren en u van niets konden beschuldigen (CGVS I p.25) en voegt daarbij toe dat zij buiten uw vermeende relatie met uw overste niets hebben om u van te beschuldigen. U geeft aan dat u hen duidelijk kon maken dat uw band met uw overste louter professioneel was en omtrent de beschuldigingen het boek van deze dokter Y. te hebben verspreid diende men in te zien dat u net Eritrea had verdedigd (CGVS I p.25). Hieruit blijkt dan ook dat u vrijgepleit werd van elke beschuldiging. Dit blijkt evenzeer uit het feit dat u er niet in slaagt aan te geven wat u precies vreest bij een terugkeer naar Eritrea. U geeft aan te vrezen opnieuw gearresteerd te worden, wat haaks staat op uw vrijlating omdat zij niets tegen u in te brengen hadden.

Hieruit volgt dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de feiten die u aanhaalt die er voor zouden gezorgd hebben dat u het land diende te verlaten. Gelet op deze ongeloofwaardige verklaringen, uw positie en uw profiel is het dan ook weinig geloofwaardig dat u het land illegaal zou hebben verlaten. Temeer u verklaart reeds lang voor dit departement actief te zijn geweest en verschillende collega's reeds werden toegelaten legaal het land te verlaten (CGVS I p.19). Zodoende is het eerder aannemelijk dat u de kans kreeg het land legaal te verlaten dan dat u omwille van deze ongeloofwaardig geachte problemen op de vlucht zou zijn geslagen.

Wat eveneens bijdraagt tot deze conclusie is de vaststelling dat u een gebrek aan medewerking vertoont om het Commissariaat-generaal alle nodige informatie te verschaffen. Zoals supra verschillende keren werd aangehaald kan bezwaarlijk worden gesteld dat u alle mogelijke inspanningen leverde om het Commissariaat-generaal duidelijkheid te verschaffen over uw situatie. Op verschillende vlakken diende de vraag u meermaals gesteld te worden aangezien u de vraag trachtte te omzeilen en geen antwoord bood op het u gevraagde. Dit wijst niet op een ingesteldheid die er op gericht is het Commissariaat-generaal zo goed mogelijk in de mogelijkheid te stellen uw situatie in te schatten, wat uw geloofwaardigheid verdere schade berokkent. **Ook uw verklaringen omtrent uw geboortedatum zijn in deze opmerkelijk.** Wanneer u door de dossierbehandelaar naar uw geboortedatum wordt gevraagd geeft u in eerste instantie 03 augustus 1983 op. Wanneer deze u er op wijst dat u voordien 08 maart 1983 als uw geboortedatum had opgegeven, bevestigt u dat inderdaad 08 maart 1983 uw eigenlijke geboortedatum betreft. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens opmerkt dat het Commissariaat-generaal een e-mail ontving van uw advocaat met de wens uw geboortedatum aan te passen aangezien die niet correct zou genoteerd zijn geweest, verandert ook u opnieuw uw verklaringen omtrent uw geboortedatum en geeft u aan in 1977 geboren te zijn (CGVS I p.5). U geeft daarbij eveneens aan dat op uw identiteitskaart 1976 werd genoteerd (CGVS I p.6). Wanneer u tweemaal een verklaring wordt gevraagd voor deze afwijkende verklaringen verschaft u hier geen enkel antwoord op (CGVS I p.6). Ook hieruit blijkt dat u zich eerder schikt naar de vraagstelling van de dossierbehandelaar dan zelf initiatief te nemen om het Commissariaat-generaal een zo duidelijk mogelijk zicht te geven op uw achtergrond. **Vervolgens weet u ook de functie van T. Y., uw overste die u in de problemen zou hebben gebracht niet duidelijk te stellen.** U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de directe overste van T. Y.. Waar u gedurende uw eerste persoonlijk onderhoud ene Wedi Tewelde, de huidige Eritrese ambassadeur van Kenia, opgeeft als zijn directe overste (CGVS I p.14), plaats u hem gedurende uw tweede persoonlijk onderhoud rechtstreeks onder de minister van Buitenlandse Zaken, Osman Saleh (CGVS II p.16). **Voorts biedt u slechts weinig inzicht in het departement waarin u zou tewerkgesteld zijn.** Waar u enerzijds verklaart dat T. het hoofd is van het volledige departement, geeft u anderzijds eveneens aan dat hij enkel aan het hoofd staat van de desk van de Hoorn van Afrika, om dan verder weer te verklaren dat Osman Saleh het hoofd is van het departement (CGVS II p.16). Zodoende zaait u verwarring omtrent de precieze positie van deze kernpersoon binnen uw asielrelaas, wat opnieuw getuigt van een gebrekkige medewerking en eveneens bijdraagt tot de ongeloofwaardigheid van de problemen die u omwille van deze persoon zou hebben gekend.

Verder dragen uw verklaringen omtrent uw vermeende illegaal vertrek eveneens bij tot de ongeloofwaardigheid van de manier waarop u het land zou hebben verlaten. Vooreerst is het gezien de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten niet geloofwaardig dat u halsoverkop het land diende te verlaten, zoals u aangeeft. U beweert dat u er niet meer kon blijven nu u de bescherming van uw overste niet meer genoot. Uit uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot deze bescherming blijkt echter dat u niet weet te overtuigen ooit deze bescherming nodig te hebben gehad bij de uitvoering van uw job. Zodoende is het opmerkelijk dat u het land zou hebben verlaten op een moment waarvan u net verklaart dat er veel controles op de weg waren (CGVS I p.19). **Voorts legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de manier waarop u naar Adi Quala kon reizen om van daaruit het land te kunnen verlaten.** U verklaart enerzijds steeds te riskeren gecontroleerd en ondervraagd te worden bij de checkpoints wanneer u naar Adi Quala reisde aangezien A. vermeld staat op uw identiteitskaart (CGVS I p.20), om anderzijds net te verklaren dat u er vaak naartoe ging en daarbij nooit enige problemen kende aangezien u uw identiteitskaart waar Adi Abraham op vermeld staat en uw badge van Buitenlandse Zaken kon tonen (CGVS II p.20). Dat u dergelijke afwijkende verklaringen zou afleggen met betrekking tot het risico dat u liep gedurende uw vertrek ondermijnt uw geloofwaardigheid dit risico daadwerkelijk te hebben gelopen en het land illegaal te hebben verlaten. **Daarnaast is het eveneens opmerkelijk dat u uiterst weinig dorpen weet te noemen op de route waarlangs u het land zou hebben verlaten.** U weet slechts één dorp te noemen tussen uw geboortedorp en de grens (CGVS I p.21), dit terwijl u verklaart al vaak in de regio te zijn geweest (CGVS II p.20). Ook van het centrum in Ethiopië waar u na uw vertrek uit het land een week zou zijn opgevangen herinnert u zich de naam niet meer (CGVS I p.22). **Uw verklaringen omtrent uw vertrek zijn derhalve niet van die aard dat een illegaal vertrek uit het land kan worden aangenomen.**

De documenten die u neerlegt zij niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen Deze wijzen enkel op uw Eritrese nationaliteit en uw activiteiten als onderzoeker, wat in deze niet ter discussie staat. Ze brengen geen elementen bij die de vervolgingsfeiten aantonen die u aanhaalt, of een illegaal vertrek uit het land.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. In dit opzicht dient opgemerkt dat u allerm minst uw positie en daarop volgend vertrek uit het land aannemelijk heeft weten te maken. U laat na duidelijk zicht te bieden op de structuur van de dienst waar u werkte en kon in het geheel niet overtuigen van de persoonlijke problemen die u naar aanleiding van uw werk zou hebben gekend (zie supra). Ook uw verklaringen over uw illegaal vertrek zijn weinig overtuigend. Het afleggen van dergelijke vage, tegenstrijdige verklaringen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat u geen vervolging dient te vrezen in uw land van herkomst. Indien u uw land van herkomst werkelijk illegaal zou verlaten hebben uit vrees voor vervolging valt moeilijk in te zien om welke reden u dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen zou afleggen over zowel uw redenen van vertrek uit het land als over uw vertrek zelf. Derhalve biedt u geen enkel zicht op uw werkelijke achtergrond, wat er voor zorgt dat ook uw vrees voor vervolging niet kan worden aangenomen. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft, zoals vele van uw collega's (zie supra). Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing. De termijn waarbinnen iemand naar het buitenland moet reizen wordt vastgelegd, maar men kan op elk willekeurig moment terugkeren.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel beroept zich op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de vrees en de problemen van verzoekende partij en stelt dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij zich kritisch zou hebben uitgelaten over de autoriteiten en om die reden gevisieerd zou worden: [...]

Verzoekende partij was een journalist, daar wordt niet aan getwijfeld. Zij heeft tal van artikelen geschreven, maar moest altijd op haar woorden letten gezien alles in de gaten gehouden werd. Uiteindelijk heeft zij gedeserteerd en haar voornaamste vrees bij terugkeer is dat zij hiervoor opgepakt en veroordeeld zal worden. Zij heeft alles erg uitgebreid uiteengezet tijdens het gehoor: [...]

Verzoekende partij werd als journalist altijd in de gaten gehouden en de mond gesnoerd. Ze zochten de minste reden om haar en haar familieleden op te pakken en te veroordelen.

Verzoekende partij had geen vrijheid van meningsuiting: [...]

Zij werd gearresteerd en valselijk beschuldigd: [...]

Op geen enkel ogenblik heeft verwerende partij een grondig onderzoek gevoerd naar de vrees van verzoekende partij bij terugkeer naar Eritrea en heeft zij haar relaas onderzocht.

II.1.5 Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij. Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrechte geen geloof aan haar vrees.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”.

2.2. Bij aanvullende nota van 24 oktober 2021 brengt verzoeker volgende stukken bij:

- stukken 1 en 2: een video en foto aan het Eritrea Symposium, georganiseerd door Eri-platform in Brussel op 27-29 augustus 2021. Het Eri-platform stelt zich volgens de bijgevoegde informatie kritisch op ten aanzien van de Eritrese overheid. Verzoeker stelt: *“Er kan dus niet beweerd worden dat de deelname van cliënt aan deze conferentie zonder risico was. Gezien zijn kritische houding ten aanzien van het Eritrese regime, kon van cliënt echter niet verwacht worden dat hij geen bijdrage zou leveren aan deze conferentie. Het administratief dossier van de verwerende partij lijkt geen informatie te bevatten over het lot dat critici van de Eritrese overheid bij terugkeer te wachten staat.”*;
- stuk 3: de treintickets om de conferentie bij te wonen.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat niet wordt getwijfeld aan het feit dat hij journalist was in Eritrea, wijst op de door hem geschreven artikelen en vreest in geval van terugkeer naar Eritrea te worden opgepakt en veroordeeld. Hij geeft aan alles erg uitgebreid te hebben uiteengezet tijdens de persoonlijk onderhoud en haalt zijn verklaringen aan.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het administratief dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- de door verzoeker neergelegde artikelen zijn allerm minst kritisch tegenover het beleid van Eritrea, schilderen Ethiopië af als een invasieve mogendheid en klinken veeleer als propaganda om het huidige regime en de legerdienst in stand te houden;
- uit verzoekers verklaringen doorheen de persoonlijke onderhoud kan evenmin een dissidente mening blijken, te meer gezien verzoeker Ethiopië schetst als de vijand die er op uit is de hegemonie over de regio te verwerven;
- verzoekers Facebookposts zijn geenszins kritisch ten aanzien van het Eritrese regime;
- verzoeker werd door de regerende partij gecontacteerd met de vraag om over bepaalde onderwerpen onderzoek uit te voeren en verzoeker schreef sinds 2010 tot zijn vertrek artikelen voor het regime;
- verzoeker haalt geen enkel concreet voorbeeld aan van een tekst die hij zou hebben geschreven die tegen de gangbare ideeën zou ingaan en haalt geen enkel concreet element aan wanneer hij wordt gevraagd naar problemen tijdens zijn werk;
- verzoeker kan niet aangeven sinds wanneer van hem gedacht werd dat hij er andere meningen op na hield dan deze toegestaan door de partij;
- niettemin verzoeker verklaarde dat zijn overste hem steeds kon beschermen, weet hij niet aan te geven bij welke gelegenheden en op welke manier zijn overste hem een hand boven het hoofd zou hebben gehouden;
- verzoekers zeer beperkte kennis over de problemen van zijn overste doen afbreuk aan verzoekers verklaringen hierdoor persoonlijk problemen te hebben gekend;
- verzoeker werd drie dagen na zijn arrestatie vrijgelaten omdat er geen bezwarende elementen tegen hem werden gevonden;
- in hoofde van verzoeker wordt een gebrek aan medewerking vastgesteld, gezien hij meermaals vragen trachtte te omzeilen, hij wijzigende verklaringen aangaande zijn geboortedatum aflegde, hij onduidelijk was over de functie van zijn overste en hij weinig inzicht bracht in het departement waarin hij zou tewerkgesteld zijn;
- het voorgehouden illegaal vertrek uit Eritrea is niet geloofwaardig omdat het wegens de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen niet aannemelijk is dat verzoeker het land halsoverkop diende te verlaten en hij tegenstrijdige en onwetende verklaringen aflegde over zijn reisweg;
- gelet op voorstaande vaststellingen kan besloten worden dat verzoeker Eritrea op een legale wijze heeft verlaten, hetgeen impliceert dat hij Eritrea met de toestemming van de Eritrese autoriteiten heeft verlaten en dat hij bijgevolg niet aannemelijk maakt dat hij vervolging dient te vrezen door het door hem voorgehouden illegaal vertrek;
- er kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker enige vrees dient te koesteren in de context van de nationale dienstplicht;
- uit de beschikbare informatie blijkt dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico op bestraffing bestaat.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet louter volharden in zijn asielrelaas, het vasthouden aan zijn profiel van kritisch journalist en de hiermee

gepaard gaande problemen voor hem en zijn familie, het citeren van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er aldus niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

5. De door verzoeker middels aanvullende nota van 24 oktober 2021 bijgebrachte stukken kunnen evenmin afbreuk doen aan de terechte motivering in de bestreden beslissing.

De video en foto aan het Eritrea Symposium, georganiseerd door Eri-Platform in Brussel op 27-29 augustus 2021 (stukken 1 en 2, gevoegd bij aanvullende nota), alsook de treintickets gebruikt om de conferentie bij te wonen (stuk 3, gevoegd bij aanvullende nota), wijzen erop dat verzoeker zou hebben deelgenomen aan het Eritrea Symposium, dat plaatsvond van 27 tot 29 augustus 2021 in het Sheraton hotel te Brussel.

Er dient opgemerkt dat uit de door verzoeker geciteerde tekst van de website van het Eri-Platform niet kan worden afgeleid dat dit platform zich kritisch opstelt ten aanzien van de Eritrese overheid. Het kan immers slechts blijken dat Eri-Platform een internationale non-profitorganisatie is die beschikt over een forum voor een inclusieve dialoog over belangrijke nationale, regionale en internationale kwesties en gebeurtenissen die Eritrea en de Hoorn van Afrika raken. De tekst pleit voor een positieve nationale conversatie door middel van online discussies en persoonlijke seminars, om te helpen bij het bemiddelen van conflicten, het overbruggen van scheidslijnen en het cultiveren van een gedeelde visie bij het nastreven van gemeenschappelijke doelen tussen diverse politieke, burger-, mensenrechten- en mediagroepen, evenals individuen. Het heeft tot doel een veelzijdig nationaal discours te bevorderen om, onder meer, een gedeeld begrip van, respect voor en toewijding aan de rechtsstaat, democratische beginselen en mensenrechten te koesteren.

Nergens op uit bijgebrachte tekst - in uiterst diplomatische bewoordingen opgestelde - van de website kan enige vorm van kritiek op het Eritrees regime worden ontwaard. Bijgevolg toont verzoeker met zijn deelname aan dit door Eri-Platform georganiseerd Eritrea Symposium geenszins zijn voorgehouden regeringskritische profiel aan, laat staan dat hij omwille van zijn deelname in de negatieve belangstelling van de Eritrese autoriteiten zou staan. Verzoekers deelname aan dit Symposium ligt veeleer in lijn met de vaststelling in de bestreden beslissing dat uit verzoekers verklaringen, door hem geschreven artikelen en Facebookposts blijkt dat hij er allesbehalve een kritische houding tegenover de Eritrese overheid op nahield.

6. De in de aanvullende nota van 24 oktober 2021 geciteerde alinea uit een rapport van Amnesty International "*Eritrea: Repression past and present*" van 2019 betreft de situatie van personen die kritiek uiten op het Eritrese regime. Gelet op voorgaande heeft verzoeker zijn voorgehouden kritische houding ten aanzien van het regime allerm minst aangetoond, zodat de door hem geciteerde informatie inzake regeringskritische personen niet dienstig wordt aangevoerd.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (verzoekers originele identiteitskaart, de enveloppe waarmee deze verstuurd werd en enkele artikelen van zijn hand) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS